

WŁADYSŁAW POREYKO,
Prezes Bratniej Pomocy Szkoły Sztuk Pięknych,

BRATNIA POMOC STUDENTÓW SZKOŁY SZTUK PIĘKNYCH.

Warszawska Szkoła Sztuk Pięknych została założona w r. 1851 i w tym samym roku powstało na tej uczelni Towarzystwo Pomocy Koleżeńskiej.

Żar polityki w okresie przedpowstaniowym pochłoniął całkowicie ówczesnych studentów Szkoły. Stanowili oni w patriotycznym warszawskim środowisku akademickim grupę najbardziej radykalną, rwącą się do walki czynnej i przysparzającą niemało kłopotów rządowi rosyjskiemu ustawicznym inicjowaniem manifestacji ulicznych.

Ze Szkoły Sztuk Pięknych wyszli członkowie Miejskiego Komitetu Czerwonych: Karol Nowakowski i Stanisław Szachowski.

W styczniu 1863-go młodzież artystyczna wyruszyła wraz ze swymi profesorami w lasy i dn. 13 kwietnia w nierównej walce z Moskalami pod Budą Zaborowską wyginęła niemal doszczętnie. W konsekwencji tego, namiestnik carski zamknął Szkołę Sztuk Pięknych.

*

*

*

Pozbawiona uczelni, młodzież artystyczna skupia się odtąd w prywatnych pracowniach znakomitych plastyków polskich. Rozbita na małe grupki, łączy się zczasem w jedno stowarzyszenie samopomocowe, zwane Młodą Sztuką. Stowarzyszenie to, istniejące nielegalnie, potrafiło przez szereg lat prowadzić szeroko zakrojoną akcję, zbierając na jej cele fundusze od licznych w tych czasach mecenasów Sztuki Polskiej. Utrzymywano zawsze łączność ze środowiskiem krakowskim oraz skupieniami młodzieży artystycznej, studiującej zagranicą.

Dopiero w roku 1909 uzyskano pozwolenie na otwarcie Szkoły Sztuk Pięknych we własnym gmachu na Powiślu, wybudowanym z fundacji ś. p. Eugenji Kierbedziowej. W 1910 roku zebranie studentów uchwala założyć własną Bratnią Pomoc. Legalizacji stowarzyszenia nie dało się u władz rosyjskich uzyskać, wobec czego istnieje ono nielegalnie aż do 1915 roku.

Przez ciężkie lata okupacji niemieckiej zarząd Bratniej Pomocy pracuje ze zdwojoną energią, ratując przymierających głodem kolegów.

W zaraniu niepodległości w r. 1918 członkowie Bratniej Pomocy wstępują do wojska. Szkoła zostaje przemianowana na Państwowe Kursy dla Nauczycieli Rysunków. W 1920 roku następuje restytucja Szkoły Sztuk Pięknych z prawami szkół wyższych.

3-go stycznia 1921 roku odbyło się konstytucyjne zebranie Bratniej Pomocy Studentów S. S. P. i po zatwierdzeniu oficjalnem przez Dyрекcję Szkoły statutu, Bratnia Pomoc zaczęła prawnie funkcjonować i rozwijać się, pomagając kolegom biedniejszym w kształceniu się.

Na wystawie paryskiej w 1929 r. Bratnia Pomoc S. S. P. otrzymała dyplom złoty za pracę samopomocową.

*

*

*

Prezesury Bratniej Pomocy St. S. S. P. pełnili nast. kol. kol.: r. akad. 1920/21, Cieślowski Tadeusz; r. ak. 1921/22 i 1922/23, Kintop Lucjan; r. ak. 1923/24, Zamojski Jan; r. ak. 1924/25, Podgrabiński Mieczysław; r. ak. 1925/26, Pawłowicz Bogdan; 1926/27 i 1927/28, Ernest Edmund; r. ak. 1928/29 Wnuk Marjan; 1929/30 i 1930/31, Poreyko Władysław.

Zarząd w r. ak. 1930/31 stanowią kol.kol.:

prezes — Poreyko Władysław,

I vice-prezes — Budzyńska Zofja,

II „ — Krajewski Julian,

I sekretarz — Okołowiczowa Helena,

II „ — Masiak Franciszek,

I skarbnik — Wilczyńska Irena,

II „ — Pisarska Wanda,

Pośrednictwo pracy — Grygiel Tadeusz,

Komisja kwalifikacyjna — Zachertówna Elwira,

„ dochodów niestałych — Siemaszko Adam,

Szkoła Sztuk Pięknych. Fot. K. Jankowski.

Władysław Foreyko, prezes Bratniej Pomocy Szkoły Sztuk Pięknych.

- „ gospodarcza: — Abraszewski Piotr,
- „ „ — Opalski Konrad,
- „ wycieczkowa — Szczerbiński Tadeusz,
- „ artystyczna as. — Pękalski Stanisław,

Delegacja do C. A. B. P.:

- od Zarządu — Władysław Poreyko,
- od walnego zebrania — Marjan Wnuk.

*

*

*

W bieżącym roku akademickim członków Towarzystwa było 420. Pożyczek udzielono na sumę 12.620 zł. Zorganizowano bezpłatną Wakacyjną Kolonję Wypoczynkową w Skokach woj. Poznańskiego dla 20 najbiedniejszych kolegów. Kuchnia Bratniacka wydawała 22 bezpłatne obiady dziennie.

Z funduszków Bratniej Pomocy zostało ufundowane stałe stypendjum im. ś. p. prof. Edwarda Trojanowskiego w sumie 2600 zł. rocznie.

W chwili obecnej Komisja Gospodarcza urządza Bursę dla tych kolegów i koleżanek, którzy wskutek ogólnego kryzysu gospodarczego znaleźli się w wyjątkowo ciężkich warunkach materialnych.